

LEBRIS

We know
books

Dumitru Viorel Neagu

*Cântece și
descântece clasice*

Prefață de Christian Crăciun

E I K O N

București, 2023

CUPRINS

„CA UN VITRALIU SIMȚIREA”	5
Virtutea și haita	11
Focul și spaima	12
Gri de mortar	13
Înghițit de mare	14
Când vrei iubirea	15
Apartenența și spaima	16
Împletirea și nodul	17
Bob de nisip în ochi, iubirea	18
Iubirea ca un anotimp	19
Arbori și copaci	20
Ca o părere, iubirea	21
Ca de paie, oftatul	22
Nebunul și gâlceava	23
Tâlcul și clipa	24
Iubirea și avatarul	25
Despre oiște și ivăr	26
Talpa și mângâierea	27
Frica și iubirea	28
Blândețea și ciobul	29
Orația suspinelor	30
Cuib în piept	31

Povesteam împreună	32
Cum să faci pace cu tine	33
Lepădarea de toți	34
Lege de dor	35
Numele tău	36
Psalmul întâi al iubirii	37
Printre noi trăiesc zei care nu lasă semne sau care nu cuvântă.....	38
Istoria și năpasta	39
Mărgăritar de înșirat	40
Teama și sufletul.....	41
Lumea apei	42
Timpul	43
Starea de agregare	44
Făuritorul de suflete	45
Tu și apa de băut.....	46
Eșafodul și nevoia.....	47
Alte mărgărite.....	48
Neputincios ca un cuvânt	49
Zâna cea bună	50
Inspir rubine și mă hrănesc cu verbe	51
Ca o fabulă	52
Imperfecta mea închipuire	53
Renașterea oferită	54
Luna păcătoasă	55
Ca o șoaptă.....	56
Gramatica și scribul.....	57

Clipa	58
Cer	59
Dulcele amar	60
Singurătatea mea are un belșug de brațe ce mă strâng.....	61
Acolo și aici.....	62
Azi voi căuta un copac în care să pot face un culcuș din iederă	63
Frază de iubire	64
Singurătatea e o babă.....	65
Destul de mut	66
Părtaș cu iarba.....	67
Ca un vitraliu simțirea	68
Dorința și parfumul.....	69
Înțelepciune despre praf	70
Cenușa și hoțul	71
Nespusă, a mea cântare	72
Însemnare pe ceaun	73
Ursita și mireasa	74
Obiceiuri de nuntire	75
Luni, când s-au copt merele.....	76
Mărți, ca un turnir, iubirea	77
Mărți, pe sub salcâmi	78
Miercuri, zi de dor ca un zefir	79
Miercuri, nimic mai mult.....	80
Miercuri seara, ca o năpastă	81
Joi, ca o piatră de moară.....	82

Joi, suferința ploii.....	83
Joi, fire de nisip	84
Vineri, post și rugăciune.....	85
Sâmbătă, anotimpul lipsea.....	86
Luni, zi de muncă	87
Luni, schimbarea legilor.....	88
Luni, zi de lectură	89
Luni, să răcești vremea.....	90
Mărți, zi de muncă.....	91
Mărți, un cadou	92
Mărți seara, ca un chin	93
Miercuri, un chiot.....	94
Miercuri, mojarul zilnic.....	95
Miercuri, îndurerată seară	96
Joi, descântec de taraf	97
Joi, o dorință.....	98
Vineri, jertfă de iubire	99
Sâmbătă, cântec de cuc.....	100
Sâmbătă, teama și temătorul	101
Duminică, o cufundare	102
Tu ești cum vreau	103
Rănilor, mie.....	104
Sâmbătă, meseria și emoția.....	105
Luni, povara iubirii.....	106
Neîmpăcarea și iubirea.....	107
Piatră sfărâmcioasă, eu	108
Îndestularea cu care noaptea mă hrănește	109

Curgând, aștept	110
O clipă, un bob de grâu	111
Scriu mângâieri și grăiesc sărut	112
Vinovăția vremii	113
Sădită, tu	114
Brutarul și Drăgaica	115
Lacrima și nunta	116
Trist crivăț, visarea	117
Îndepărtarea și depărtarea	118
Scurt oftat	119
Dintr-o răsuflare	120
Apă sărată ca o lacrimă	121
De necuprins, noaptea	122
În mine sunt drumuri mai lungi decât cele călcate de oameni	123
Înțelesul și trăirea	124
Lege a sufletului	125
De țăruș, prins vântul	126
Croind emoții	127
Devenirea și substanța	128
Eu, cu ulițe și fără casă	129

Lup înțârcat mă aduimeca și desena hore în jurul meu.

Nu știa unde să își înfigă colții
sau se temea să nu mă despietresc și să fug pradă
altuia.

Nici găză, niciun gândac, nimic să miște
nehotărârea lui.

Mușcătura era în ochii lui.

Și în grumazul meu simțeam încleștarea.

Multe păsări zburaseră pe deasupra noastră și
multe zile. Se veștejise iarba sub noi.

Nu mă cerea de nevastă și eu
așteptam să muște din mine iubirea.

Îmi încep ziua ca un om care doarme în tricou rupt
și își mototolește cearșaful de atâta liniște.

Fără prea mult sârg sau prins în vreo emulație
caut papucii, ca Oblomov,

De fapt vreau să înțeleg dacă am dureri sau doar
dacă așa este ziua dimprejur.

Ca un sclipici îmi apare în gând trecerea ta.

Amarul cafelei.

Lingurița ce lovește cana de tablă, a clopot.

Încerc să deslușesc dacă mă topesc din cauza ta
sau din cauza sobei reci.

Cred că petrec prea multe sughițuri gândind la
părerea ta că nu ai fi.

Erai și când deschideam ferestrele cu vedere la un
calcan chior și nesimțit

Și când le închideam să nu îmi intre în cămăruță
nimic de manea.

Adică, mai mereu, ca știrile.

Așteptam să treci și aflam, cu noroc, că mai am de
trăit.

Acum e simplu: m-am mutat chiar în griul
calcanului

și mi te amintesc ca o fereastră bătută în cuie.

Înghițit de mare

Veneau și plecau valurile tale peste nisipul din care eram făcut.

Puțin câte puțin îmi pierea ființa și mă trăgeai în tine.

Mă divid devenind o făptură a ta.

Nu mai puteam visa, nu mai puteam să citesc norii, orbeam.

Doar dacă îți pasă și plângi mă eliberezi puțin câte puțin, lacrimă.

Tu nu ești și eu, nisipul.

Să traversezi pădurea când plouă cu licurici
Și să nu te temi de lupi sau de vrăjitoarea ascunsă.
Să ocolești ciupercile uriașe sau să îți faci prin ele
tunel.

Să n-ai urechi de auzit și să închizi ochii –
Doar inima să-ți bată.

Nici văile în care s-au ascuns pe vremuri lotrii să
nu îți fie adânci.

Să mănânci mere pădurețe de dragul ei. Să bei din
orice apă întâlnită.

E vreme potrivită să hoinărești în pădurile
povestite de ea

Nu să traversezi, ci să îți faci colibă din cuvinte în
tărâmul ei.